

Den nærmere udformning af disse projekter vil kunne medføre behov for justeringer af lovgrundlaget for lokal radio- og fjernsynsvirksomhed.

Det bemærkes, at der ved lovforslaget ikke sker nogen ændring med hensyn til radiolovens generelle anvendelsesområde. Loven vedrører således fortsat kun spredning og fordeling af »programmer« (lyd- og billedprogrammer). Spredning eller fordeling af enkle meddelelser om objektive forhold, f.eks. fly- og togtider, vejrmeldinger og lign. informationstjenester, herunder tjenester som formidles ved hjælp af teledatasystemer, falder uden for reguleringen.

Særligt om brugen af kabelanlæg

I »Betænkning om dansk mediepolitik« har Mediekommissionen anbefalet, at der etableres lovgivningsmæssige rammer, som åbner mulighed for over et kabelanlæg at udøve programvirksomhed, der ikke allerede omfattes af den frie adgang til samtidig og uændret fordeling af radio- og fjernsynsprogrammer. Det bemærkes, at radiolovens regler kun gælder for kabelanlæg, der omfatter privat beboelse. I den forbindelse giver kommissionen en fremstilling af de problemer inden for kabelområdet, der bør løses gennem en fremtidig lovgivning, og beskriver endvidere en række spørgsmål, der bør gøres til genstand for yderligere overvejelser.

Kommissionens flertal fandt, at reguleringen af programvirksomhed gennem kabelanlæg burde ske gennem et tilladelsessystem, administreret af et særligt kabelnævn. Tilladelsen til at udøve programvirksomhed forudsattes at have karakter af en registrering, idet enhver ejer af et kabelanlæg og enhver, som ejeren måtte have stillet kanalkapacitet til rådighed for, burde kunne opnå den ansøgte tilladelse på de i loven angivne vilkår.

Ministeriet finder det uønsket at fastsætte særlige regler om programvirksomhed på kabelområdet, der herefter vil være omfattet af de samme regler, som fastsættes for trådløs lokal programvirksomhed.

Man foreslår dog regler, der undtager programvirksomhed i meget små anlæg fra reguleringen. Desuden foreslås det at pålægge ejerne af anlæg med en vis større kanalkapacitet at stille en kanal til rådighed for lokal programvirksomhed.

Kommissionen har endvidere rejst spørgsmålet, om en vis andel af kanalerne i større anlæg skal være reserveret til fordeling af programmer fra de nordiske landes offentlige radiospredningsinstitutioner, eventuelt fra andre landes tilsvarende institu-

tioner. Ministeriet har overvejet det nævnte spørgsmål, først og fremmest med henblik på fordeling af programmer fra de andre nordiske lande, men har ikke fundet det påkrævet på nuværende tidspunkt at fastsætte regler herom. Baggrunden herfor er de muligheder for fordeling i kabelanlæg af langdistancefremførte nabolandsprogrammer, der er til stede efter ændringen af loven i foråret 1985.

Ministeriet har overvejet, om der i forbindelse med den foreslåede regulering af selvstændig programvirksomhed – som berørt af Mediekommissionen – bør gennemføres bestemmelser, som begrænser mulighederne for at erhverve eneret til udsendelse af »nationale begivenheder«, herunder vigtige sportsbegivenheder. Formålet med sådanne bestemmelser skulle navnlig være at sikre, at landsdækkende programforetagender har mulighed for at udsende sådanne begivenheder.

Det er ministeriets opfattelse, at det er for tidligt at tage stilling til, hvilken virkning den ændrede mediesituation på længere sigt vil have for Danmarks Radios og eventuelle andre landsdækkende programforetagenders mulighed for at opfylde deres almindelige programmæssige forpligtelser. Forslaget indeholder derfor ikke bestemmelser om det nævnte spørgsmål.

De gældende regler for ejerskab af fællesantenneanlæg fastslår, at et anlæg kan oprettes af ejeren af eller lejerne i en ejendom, kommunale myndigheder og teledistributioner.

Beslutninger vedrørende fællesantenneanlæggenes økonomiske og programmæssige forhold træffes af de enkelte anlægs ejer(e), dog med den begrænsning, at ejerne har en pligt til at sikre, at danske landsdækkende og regionale programmer fordeles i anlæggenes.

For fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg, der ejes af fællesantenneforeninger, afhænger beslutningsproceduren af den enkelte forenings vedtægter. Inden for antenneforeninger er det således et spørgsmål af foreningsretlig karakter, om det ved en flertalsvedtagelse gyldigt kan besluttes, at alle medlemmer skal deltage i udgifterne vedrørende modtagning af et bestemt fjernsynsprogram.

Hvad angår spørgsmålet om ejerskab og brugerindflydelse finder ministeriet på grundlag af Mediekommissionens overvejelser, at der ikke på nuværende tidspunkt kan konstateres noget behov for at foreslå ændringer i de gældende regler om retten til at eje fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg. Skulle reglerne om retten til at eje fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg blive ændret, bør det overvejes, hvorledes en brugerindflydelse vil kunne sikres.